

ماهنامه علمى پژوهشى

مهندسی مکانیک مدرس





كنترل بهينه ارتعاشات شيمي ارابه فرود دماغه هواييما

2 حامی تورجی زاده * ، سعید زارع

1- استادیار، مهندسی مکانیک، دانشگاه خوارزمی، تهران

2- دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی مکانیک، دانشگاه خوارزمی، تهران

* تهران، صندوق پستى 14911-15719، tourajizadeh@khu.ac.ir

اطلاعات مقاله

مقاله يژوهشي كامل دريافت: 25 اسفند 1393 پذیرش: 06 خرداد 1394 ارائه در سایت: 07 تیر 1394

كليد واژگان: ارابه فرود ارتعاشات شيمي كنترل بهينه سيستمهاي غيرخطي

در این مقاله، ضمن تحلیل دینامیک ارتعاشات شیمی (تاب خوردن) ارابه فرود دماغه هواپیما و بررسی پایداری آن، برای میراسازی این ارتعاشات کنترل گر بهینه فعال، براساس مدل خطی سیستم طراحی شده و بر روی مدل غیرخطی (واقعی) اعمال شده است. ارتعاشات شیمی در واقع به ارتعاشات جانبی و پیچشی چرخ گفته میشود که به صورت خودبرانگیخته بوده و در سرعتهای بالا باعث ناپایداری سیستم میشوند. بنابراین در ارابهی فرود هواپیما به دلیل سرعت بالای هواپیما در مراحل فرود و برخاست، بسیار تأثیرگذار هستند و باعث صدمه رسیدن به خود ارابه فرود، بدنه هواپیما و مسافران میشوند. بنابراین کنترل این ارتعاشات از اهمیت بالایی برخوردار است. در این پژوهش با استفاده از دینامیک غیرخطی حاکم بر سیستم ارابه فرود دماغه هواپیما، معادلات ارتعاشات شیمی خطی سازی و سیس معادلات فضای حالت سیستم استخراج شده است. براساس مدل خطی سیستم، پایداری، کنترل پذیری و رؤیت پذیری بررسی شده است، و برای کنترل (میراسازی) بهینه این ارتعاشات نیز از مدل کنترلی تنظیم کننده خطی درجه دوم استفاده شده است. برای تخمین حالتهایی از سیستم که بوسیله حسگرها قابل اندازه گیری نیستند، با برقراری اصل جداسازی، رؤیتگر طراحی شده است. برای صحتسنجی و بررسی عملکرد کنترلگر طراحی شده، پاسخهای ارتعاشی سیستم در حالت کنترل حلقه باز، با روشهای کنترل حلقهبسته، در نرمافزار متلب شبیهسازی و با هم مقایسه شده، که در تمام روشهای کنترلی بهبود عملکرد در مقایسه با سیستم کنترلی حلقه باز مشاهده میشود. در نهایت نیز کنترل دیجیتال سیستم و اثر نرخ نمونهبرداری در نزدیک شدن پاسخ سیستم گسسته به سیستم پیوسته، بررسی و شبیهسازی شد.

Optimal Control of Shimmy Oscillation in Aircraft Nose Landing Gear

Hami Tourajizadeh*, Saeed Zare

Department of Mechanical Engineering, Kharazmi University, Tehran, Iran * P.O.B. 15719-14911 Tehran, Iran, tourajizadeh@khu.ac.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper Received 16 March 2015 Accepted 27 May 2015 Available Online 28 June 2015

Keywords: Landing gear shimmy oscillation optimal control nonlinear systems

ABSTRACT

In this paper, an optimal active controller is designed to prevent the shimmy vibrations in aircraft nose landing gear. The controller is designed according to the linearized system while the input is implemented on the real non-linear plant. Shimmy vibration is the lateral and torsional vibrations in the wheel that is self-excited and causes instability in high speed performances. This phenomenon is highly impressive since this malfunction over a long period of time can damage the landing gear of the aircraft, its fuselage and can even harm the passengers. Thus, control and suppression of this vibration is extremely important. In this paper, using the nonlinear dynamics of the nose landing gear system, the equivalent linearized system is extracted and then its related linearized state space is derived. Stability, controllability and observability of the system are investigated based on the linearized model of the system and damping the shimmy vibrations is performed with the least amount of consumed energy using Linear Quadratic Regulator (LQR). To estimate the states of the system which are not measurable using ordinary sensors, an observer is designed and implemented using separation principal. To verify the performance of the proposed controller, vibration response of the open loop system is compared with the closed loop response of the designed optimal controller. Considerable improvement can be seen in the performance of the closed loop system since not only are the vibrations effectively damped but also the consumption of energy is minimized. Finally, digital control system is extended in order to implement the proposed controller on the discretized model of the system and the effect of sampling rate on the accuracy of the system is studied.

1- مقدمه

یکی از دغدغههای مهم در طراحی ارابه فرود هواپیما ارتعاشات شیمی آاست. این ارتعاشات، نوسانات ناخواسته و مزاحم شدیدی است که از ترکیب حرکت

عرضی و پیچشی ارابه فرود بوجود می آید و باعث دور شدن چرخ از موقعیت تعادل در جهت عرضی و به صورت پیچشی میشود. انرژی جنبشی ایجاد شده در زمان حرکت روبهجلو هواپیما، در اثر ناصافیهای سطح تماس و غیر-یکنواختی تایر، عامل اصلی ایجاد این نوسانات است. در واقع، در موقع حرکت

1- Shimmy

هواپیما بر روی باند فرود، برهم کنش رفتار دینامیکی تایر و سطح تماس، و انتقال انرژی به سازه ارابه، باعث بروز این نوسانات میشود. فرکانس این ارتعاشات معمولاً بين 10 تا 30 هرتز مي باشد [1]. اين ارتعاشات در ارابه فرود دماغه هواپیما شدت بیشتری دارد و از طریق خود ارابه فرود به سازه اصلی هواپیما انتقال پیدا کرده و با افزایش دامنه این ارتعاشات، باعث تکانهای شدیدی در کابین میشود که علاوه بر این که دیدن و خواندن تجهیزات دقیق را برای خلبان دشوار می کند، ایمنی و راحتی مسافران را کاهش داده، بنابراین باعث نارضایتی آنها میشود. به همین دلیل کاهش نوسانات شیمی در طراحی بسیار مهم بوده و در حال حاضر برای جلوگیری و به حداقل رساندن آن از گزینههایی چون افزایش میرایی استفاده میشود. به همین منظور در هواپیماهای مدرن از قطعهای بنام میراکنندهی شیمی استفاده میشود [2-5]. اما پس از مدتی عملکرد میراکنندههای شیمی به دلیل وابسته بودن ویسکوزیته روغن به دما و نشتی روغن کاهش مییابد. بنابراین میراسازی ارتعاشات شیمی به درستی صورت نمی گیرد، و نیاز است که تعمیر دورهای انجام شود، که علاوه بر هزینه تعمیرات، نیاز به صرف وقت و انرژی نیز دارد [۶،7]. استفاده از این میراکنندهها به علت سرعت بالای ارتعاشات شیمی، نمی تواند از وقوع این ارتعاشات به طور موثری جلوگیری کند. از طرفی، پس از طراحی ارابه فرود، پارمترهای طراحی سازهای قابل تغییر نیستند و شرایطی مانند باند فرود نامناسب، لغزنده بودن باند فرود، آب و هوای بد، اشتباهات خلبان و یا هر اغتشاش خارجی دیگری که سیستم برای آن شرایط طراحی نشده باشد، می تواند منجر به ارتعاشات شیمی شود. در چنین شرایطی استفاده از یک مکانیزم کنترل هوشمند میتواند بسیار مفید بوده و در سرعتهای مختلف، مقدار نوسانات و اغتشاشات را حس کرده و سیستم را کنترل کند و مانع از بروز ارتعاشات شیمی و مشکلات احتمالی شود [8].

در مورد ارتعاشات شیمی مطالعات بسیار زیادی صورت گرفته است، که تاریخچه تقریباً کاملی از آن در [8] ارائه شده است. بدین گونه که بسیاری از تحقیقات اخیر بر روی دینامیک ارتعاشات شیمی [9] و مدلسازی تایر، تمرکز کردهاند [10]؛ که به طراحان در پیدا کردن ساختار بهینه ارابه فرود، یا جستوجوی بهتر پارامترهای فیزیکی تایر، کمک میکند. در [11] ابتدا معادلات غیرخطی دینامیک ارتعاشات شیمی ارابه فرود با در نظر گرفتن زاویه رو به عقب استخراج شده است. سپس تحلیل پایداری نیز با استفاده از آنالیز غیرخطی انشعاب بر روی سرعت پیشروی و نیروی عمودی صورت گرفته است و محدودههای پایداری ارتعاشات شیمی، به ازای پارامترهای مختلف مشخص شده است. در [12] به تحلیل پایداری ارتعاشات پیچشی ارابه فرود پرداخته شده است. با خطی سازی معادلات غیرخطی حاکم بر سیستم، پرداخته شده است. با خطی سازی معادلات غیرخطی حاکم بر سیستم، تحلیل پایداری با معیار روث-هورویس ارائه شده است و در نهایت نیز بهازای مقادیر پارامترهای مختلف، درصد پایداری ارتعاشات شیمی را به صورت عدول ارائه شده است.

نکتهای حائز اهمیت آن است که اگر پارامترهای بهینه برای ارابه فرود هواپیما طراحی شده باشد، باز هم با اطمینان نمیتوان از عدم وقوع این ارتعاشات صحبت کرد، چرا که این پارامترها برای شرایط خاص طراحی شده و توانایی جلوگیری از وقوع این ارتعاشات در تمام شرایط را ندارد. به عنوان مثال، اگر هواپیما در مسیر فرود، مجبور به عبور از زمین چمن و یا حرکت بر روی باند یخ زده و لغزنده شود قادر به مهار این ارتعاشات نخواهد بود. بنابراین در این مقاله، به طراحی یک سیستم کنترل بهینه برای ارابه فرود پرداخته

شده است، که علاوه بر مقاوم بودن در برابر اغتشاشات و شرایط مختلف فرود، میزان مصرف انرژی را به حداقل مقدار خود برساند.

در حال حاضر، برخلاف دیگر سیستمهای هواپیما (از قبیل سیستم موتور هواپیما) ارابه فرود به عنوان یک جاذب ارتعاشی غیرفعال و منفعل عمل می-کند، اما با ظهور کامپیوترهای قوی و ریزپردازندههایی با قدرت پردازش و اطمینان بالا که در کنترل گرها بکار برده می شوند، ایده استفاده از سیستم ارابه فرود فعال و هوشمند، برای راحتی و ایمنی بیشتر خلبان و مسافران، مورد توجه محققان قرار گرفته است. اما چنانچه در [9] گزارش شده است، در حال حاضر هواپیمایی که مجهز به چنین سیستمی باشد، تولید نشده است. در مرجع [13] ابتدا مکانیزمهای مختلف ارابه فرود طراحی شده و سپس به کنترل و شبیهسازی شرایط مختلف ارابه فرود پرداخته شده است. هدف اصلی این مطالعه، کنترل و شبیهسازی ضربه ناشی از فرود و کنترل ارتعاشات عمودی، هنگام حرکت هواپیما بر روی ناهمواریهای سطح بوده است. در [14] كنترل فعال و نيمه فعال سيستم تعليق ارابه فرود هواپيما را مورد بررسی و مقایسه قرار داده است و در آن بیان شده است که در کنترل نیمه فعال نیازی به منبع تولید توان خارجی نیست و بر این نکته تأکید کرده که اجرای کنترل نیمه فعال عملی تر و ساده تر می باشد. ناسا [15] نیز یک مدل سادهسازی شده از ارابه فرود هواپیمای جنگنده نیروی دریایی آمریکا، مجهز به سیستم سروهیدرولیک برای کنترل فعال ارتعاشات عمودی ارابه، معرفی می کند و بیان می کند که این سیستم در آزمایشات انجام شده جهت جذب ارتعاشات عمودی، عملکرد خوبی از خود نشان داده است.

در مطالعات قبلی بحثی در مورد کنترل ارتعاشات شیمی به صورت فعال و بهینه صورت نگرفته است. بنابراین کنترل (جلوگیری) از ارتعاشات شیمی مسألهای است که هنوز به طور کامل حل نشده است و میبایست مطالعات بیشتری در این زمینه صورت گیرد که در این مقاله به این مهم پرداخته شده

سیستم ارابه فرود از نوع سیستم متغیر پارامتری خطی 3 است و این بدین معناست که ماتریسهای فضای حالت آن تابعی از سرعت تاکسی کردن هواپیما هستند و طراحی کنترل گر برای سیستم متغیر پارامتری خطی، نیازمند پیشبینی شکل تغییرات آینده سیستم است [16]. بنابراین می توان از کنترل بهینه تنظیم کننده درجه دوم خطی 4 برای میرا کردن ارتعاشات شیمی استفاده کرد.

ساختار مقاله به شرح زیر است. در بخش 2 به مدلسازی غیرخطی ارتعاشات شیمی ارابه فرود دماغه هواپیما، شامل دینامیک پیچشی ارابهی فرود، نیرو و گشتاورهای اعمالی به ارابه از منابع مختلف و تغییر شکل الاستیک تایر یا به اصطلاح مکانیک تایر، پرداخته شده است. در بخش 3 به مبحث کنترل این ارتعاشات پرداخته شده است. در این بخش برای کنترل ارتعاشات شیمی، ابتدا پایداری ارتعاشات شیمی که با تغییر طول بازوی اتصال و سرعت تاکسی کردن هواپیما، متغیراست، بررسی شده و پس از بررسی کنترل پذیری و رؤیتپذیری سیستم، در بخش 4 کنترل گر بهینه طراحی شده است و سپس در بخش 5 به طراحی رؤیت گر پرداختهایم. در بخش 6 نیز با شیمی نشان داده شده است، که بهبود عملکرد را در مقایسه با کنترل غیرفعال نشان می دهد.

¹⁻ Bifurcation

²⁻ Routh-Hurwitz

³⁻ Linear Parameter Varying4- Linear Quadratic Regulator

2-مدل سازى مكانيزم ارتعاشات شيمي ارابه فرود هواپيما [9]

مدل غیرخطی ارتعاشات شیمی، شامل دینامیک پیچشی ارابه ی فرود، نیرو و گشتاورهای اعمالی به ارابه از منابع مختلف و تغییر شکل الاستیک تایر یا به اصطلاح مکانیک چرخ است. شکل 1 نمایی از یک ارابه فرود دماغه هواپیما را نشان می دهد که برای کنترل آن باید گشتاور کنترلی M_5 را نیز به آن اعمال کرد. با استفاده از قانون دوم نیوتن و گشتاور گیری حول محور عمودی ارابه فرود و با استفاده از روابط حاکم بر دینامیک تایر می توان معادله ی دیفرانسیل ارتعاشات شیمی را به صورت روابط (1) تا (10) به دست آورد:

$$I_z \ddot{\psi} = M_1 + M_2 + M_3 + M_4 + M_5 \tag{1}$$

$$\dot{y} + \frac{V}{\sigma} y = V \cos(\varphi) \psi + (e_{\text{eff}} - a) \cos(\varphi) \dot{\psi}$$
 (2)

$$e_{\text{eff}} = e \cos(\varphi) + \tan(\varphi)(R + e \sin(\varphi))$$
 (3)

$$M_1 + M_2 = C\psi + K\dot{\psi} \tag{4}$$

$$M_3 = M_z - e_{\text{eff}} F_v \tag{5}$$

زاویه φ زاویه عمودی ارابه فرود (زاویه حمله) و R شعاع چرخ میباشد. گشتاور M_1 ناشی از سختی پیچشی استرات (بازوی عمودی ارابه) و گشتاور پیچشی ناشی از بازوی اتصال است و گشتاور M_2 ناشی از خاصیت میرایی پیچشی استرات در اثر میرایی ویسکوز بین یاتاقانها و ضربه گیر است.

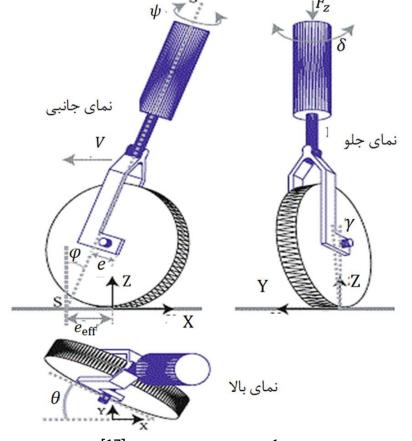
 I_z گشتاور اینرسی حول محور عمودی ارابه است. C نرخ سختی پیچشی و I_z فریب میرایی ویسکوز بازوی عمودی ارابه (استرات) است. نیروها و گشتاورهای ناشی از تغییر شکل عرضی چرخها که ناشی از زاویهی لغزش M_3 است باعث ایجاد گشتاور M_3 است باعث ایجاد گشتاور M_3 (سختی پیچشی ناشی از چرخها) و گشتاور M_4 (میرایی پیچشی ناشی از چرخها) میشود.

$$F_{y} = \begin{cases} C_{F \propto} \propto F_{z} & , \propto \leq \delta \\ C_{F \propto} \delta F_{z} \operatorname{sign}(\propto) & , \propto \geq \delta \end{cases}$$
 (6)

$$M_{z} = \begin{cases} C_{M \propto} \frac{\alpha_{g}}{180} \sin\left(\frac{180}{\alpha_{g}} \propto\right) F_{z}, |\alpha| \leq \alpha_{g} \\ 0, |\alpha| \geq \alpha_{g} \end{cases}$$
 (7)

$$M_4 = \frac{k}{V} \cos(\varphi) \,\dot{\psi} \tag{8}$$

$$M_5 = K_e u \tag{9}$$



شكل 1 نمايى ترسيمى از ارابه فرود [17]

گشتاور M_3 ، از دو بخش گشتاور همسوگر M_z حول محور چرخ و گشتاور ناشی از ضرب نیروی جانبی F_y در طول بازوی موثر محور چرخ وی تشکیل تاشی از ضرب نیروی جانبی بازوی موثر محور چرخ می شود. مقدار این نیرو و گشتاور وابسته به نیروی عمودی تایر و F_z و زاویه لغزش آن ∝ مىباشد. براى توصيف گشتاور همسوگر نيز از یک تقریب نیم-پریود از تابع سینوس که بین دو مقدار حدی زاویه $pprox_g$ ، محدود شده است، استفاده می شود. δ و α_g به ترتیب، مربوط به حداکثر زاویه لغزش، ناشی از نیروی جانبی و گشتاور همسوگر هستند. گشتاور M_4 ناشی از برجستگیها و ψ دندانههای سطح چرخ است که به سرعت هواییما V و سرعت زاویهای وابسته است. جابجایی عرضی چرخ k نیز ضریب گشتاور دندانههای تایر است. جابجایی عرضی و تغییر شکل آن با استفاده از فرضیه نوار ارتجایی قابل بیان است که در [9] ارائه شده است. این فرضیه در واقع رابطهی بین زاویه چرخش ارابه فرود ψ تغییر شکل ایجاد شده در چرخها y به هنگام ارتعاش را بیان می کند. که توسط رابطه (4) بیان شده است. قسمتی از نوار یا چرخ که با زمین در تماس است دارای طول محدود 2a است و ناحیهای که با زمین در تماس نیست اما دچار تغییر شکل می شود دارای طول 26 است. می توان دریافت رابطه ی بین زاویه لغزش و جابجایی چرخها از طریق رابطهی (10) به دست می آید [2]: $\propto \approx \tan(\propto) = \frac{y}{\pi}$ (10)

3- معادلات فضاى حالت

برای بررسی و کنترل ارتعاشات شیمی ارابه فرود هواپیما، ابتدا معادلات غیرخطی فضای حالت را با توجه به معادلات (1) تا (10) به صورت معادله (11) مینویسیم:

 $Z_1 = \psi \rightarrow \dot{Z_1} = Z_2$

$$Z_2 = \dot{\psi} \rightarrow \dot{Z_2} = \ddot{\psi}$$

= $\frac{1}{I_z} (cZ_1 + KZ_2 + \frac{k}{V} \cos(\varphi) Z_2 + M_3 + M_5)$

$$Z_3 = y \rightarrow \dot{Z}_3 = V \cos(\varphi) Z_1$$

$$+ (e_{\text{eff}} - a) \cos(\varphi) Z_2 - \frac{V}{\sigma} Z_3$$
(11)

اگر گشتاور M_5 را به عنوان ورودی سیستم در نظر بگیریم تنها ترم غیرخطی مربوط به گشتاور M_3 میباشد که با استفاده از بسط تیلور حول نقطه تعادل، یعنی حول $\psi=0$ و $\psi=0$ گشتاور $\psi=0$ به فرم معادله (12) بیان می شود [2]:

$$M_3(y) = y \frac{\left(c_{M_{\infty}} - e_{\text{eff}} c_{F_{\infty}}\right) F_z}{\sigma}$$
(12)

حال با قرار دادن عبارت خطی شده (12) در معادله ی (1) و با استفاده از معادله (2)، متغیرهای خطی حالت را به صورت به صورت (13) تعریف میکنیم [2]:

$$x_1 = \psi$$
, $x_2 = \dot{\psi}$, $x_3 = y$ (13)

چنانچه زاویه ψ را به عنوان خروجی در نظر بگیریم، معادلات حالت به فرم (15) و (15) خواهد شد:

$$\dot{x} = Ax + \mathbf{B}u$$

$$\Rightarrow \frac{d}{dt} \begin{bmatrix} \psi \\ \dot{\psi} \\ y \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{0} & \mathbf{1} & \mathbf{0} \\ A_{21} & A_{22} & A_{23} \\ A_{31} & A_{32} & A_{33} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \psi \\ \dot{\psi} \\ y \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \mathbf{0} \\ \mathbf{1} \\ \mathbf{0} \end{bmatrix} M_5 \tag{14}$$

$$y = \mathbf{C}x \Rightarrow y = [\psi] = [\mathbf{1} \quad \mathbf{0} \quad \mathbf{0}] \begin{bmatrix} \psi \\ \dot{\psi} \\ y \end{bmatrix}$$
 (15)

که در آن، درایههای ماتریس فضای حالت به صورت رابطه (16) بیان می-

شوند.

$$A_{21} = \frac{c}{I_z}$$

$$A_{22} = \frac{\left(K + \frac{k}{V}\cos(\varphi)\right)}{I_z}$$

$$A_{23} = \frac{\left(c_{M_{\infty}} - e_{\text{eff}}c_{F_{\infty}}\right)F_z}{I_z\sigma}$$

$$A_{31} = V\cos(\varphi)$$

$$A_{32} = \left(e_{\text{eff}} - a\right)\cos(\varphi)$$

$$A_{33} = -\frac{V}{\sigma}$$
(16)

4- يايداري سيستم

طبق معادله دینامیک پیچشی غیرخطی ارابه فرود هواپیما، تابع لیاپانوف را با توجه به انرژی جنبشی و انرژی پتانسیل سیستم به صورت معادله (17) انتخاب می کنیم [18]:

$$U = \frac{1}{2}c\psi^2 + \frac{1}{2}I_z\dot{\psi}^2 \tag{17}$$

در این رابطه c معادل سختی پیچشی ارابه فرود است. بنابراین با استفاده از معادلات (17) و (11) نرخ زمانی تغییرات تابع لیاپانوف به صورت (18) خواهد شد:

$$\dot{U} = \mathbf{c}\psi\dot{\psi} + I_z\dot{\psi}\ddot{\psi} = \mathbf{2}c\psi\dot{\psi} + (M_z - e_{\text{eff}}F_y)$$

$$+ \left(K + \frac{k}{V}\cos(\varphi)\right)\dot{\psi}^2 \tag{18}$$

برای پایداری سیستم، باید معادله (18) منفی باشد.

5- کنترل پذیری سیستم

برای کنترل یک سیستم، دینامیک آن باید قابلیت کنترل داشته باشد و برای فهم این موضوع میتوان کنترلپذیری سیستم را بررسی کرد، در اینجا کنترلپذیری سیستم را با تشکیل ماتریس کنترلپذیری بررسی میکنیم. در صورت کامل بودن مرتبه ماتریس کنترلپذیری، این سیستم قابل کنترل خواهد بود.

ماتریس کنترلپذیری برای سیستم ارابه فرود دماغه هواپیما به فرم رابطه (19) خواهد بود:

$$CO = \begin{bmatrix} B & AB & A^2B \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{0} & \mathbf{1} & CO_{13} \\ \mathbf{1} & CO_{22} & CO_{23} \\ \mathbf{0} & CO_{32} & CO_{33} \end{bmatrix}$$
(19)

که درایههای این ماتریس به صورت رابطه (20) استخراج شده است.

$$CO_{13} = \frac{\left(K + \frac{k}{V}\cos(\varphi)\right)}{\mathbb{I}_{z}}$$

$$CO_{22} = \frac{\left(K + \frac{k}{V}\cos(\varphi)\right)}{\mathbb{I}_{z}}$$

$$CO_{23} = \left(\frac{\left(K + \frac{k}{V}\cos(\varphi)\right)}{\mathbb{I}_{z}}\right)^{2}$$

$$+ \frac{\left(e_{\text{eff}} - a\right)\cos(\varphi)\left(c_{M_{\infty}} - e_{\text{eff}}c_{F_{\infty}}\right)F_{z}}{\mathbb{I}_{z}\sigma} + \frac{c}{\mathbb{I}_{z}}$$

$$CO_{32} = \left(e_{\text{eff}} - a\right)\cos(\varphi)$$

$$CO_{23} = \frac{\left(e_{\text{eff}} - a\right)\cos(\varphi)}{\mathbb{I}_{z}\sigma}$$

$$CO_{33} = \frac{\left(\left(K + \frac{k}{V}\cos(\varphi)\right)\sigma - V I_z\right)\left(e_{\text{eff}} - a\right)\cos(\varphi)}{\sigma I_z} + V\cos(\varphi)$$

$$(20)$$

6-رؤیت پذیری سیستم

در موارد بسیاری امکان اندازه گیری تمام حالتهای سیستم بوسیله حسگرها وجود ندارد. برای رفع این مشکل میتوان به طراحی رؤیت گر پرداخت. اگر بخواهیم از روی مقادیر خروجی سیستم، سایر حالتهای آن را بدست آوریم، این سیستم باید رؤیت پذیر باشد. در این جا، رؤیت پذیری سیستم را با تشکیل ماتریس رؤیت پذیری بررسی می کنیم. در صورت کامل بودن مرتبه این ماتریس، سیستم رؤیت پذیری است. ماتریس رؤیت پذیری و نحوه تشکیل آن در معادله (21) نشان داده شده است.

$$OB = \begin{bmatrix} C & CA & CA^2 \end{bmatrix}^{T}$$

$$= \begin{bmatrix} \mathbf{1} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{1} & \mathbf{0} \\ \frac{C}{I_{z}} & \frac{\left(K + \frac{k}{V} \cos(\varphi)\right)}{I_{z}} & \frac{\left(c_{M_{\infty}} - e_{\text{eff}} c_{F_{\infty}}\right) F_{z}}{I_{z} \sigma} \end{bmatrix}$$
(21)

7- طراحي كنترل كر بهينه براي دفع ارتعاشات شيمي ارابه فرود

کنترل تنظیم کننده خطی درجه دوم یکی از روشهای کنترل مطلوب است که بین ورودی کنترلی سیستم و حالتهای آن برای رسیدن به خروجی مطلوب با توجه به قیود و محدودیتهای حاکم بر سیستم دینامیکی، مصالحه و سازش ایجاد میکند. در این روش معادلات حالت سیستم کنترل حلقه بسته به صورت (22) و (23) خواهد شد:

$$\dot{x} = Ax + Bu = (A - BK)x \tag{22}$$

$$u = -\mathbf{K}x \tag{23}$$

ماتریس K در این معادله همان ماتریس بهره کنترلی است. هدف اصلی از کنترل بهینه، تعیین سیگنال کنترلی یک فرایند (دستگاه) است که باعث برآورده شدن برخی از محدودیتهای فیزیکی و در زمان مشخص، با انتخاب یک معیار عملکرد مطلوب (به حداکثر یا حداقل رساندن) میشود. کنترل حلقه بسته بهینه به صورت معادلات (22) و (23) خواهد بود. با این تفاوت که ماتریس K در اینجا همان ماتریس بهره کنترل بهینه است که از حداقل کردن تابع هزینه که در معادله (24) نشان داده شده است بدست می آید.

$$J = \int (X^{\mathrm{T}} \mathbf{Q} X + u^{\mathrm{T}} \mathbf{R} u) dt$$
 (24)

که در آن ماتریسهای وزنی Q و R به ترتیب مربوط به اهمیت حالتهای سیستم و ورودی سیستم هستند، بنابراین برای بدست آوردن ماتریس X نیاز سیستم و ورودی و حداکثر خطای مربوط به خروجی، است که بسته به اهمیت ورودی و حداکثر خطای مربوط به خروجی، ماتریسهای وزنی Q و R را تعریف کنیم. برای انتخاب این ماتریسها روش های مختلفی وجود دارد [19]. ماتریس Q را میتوان بهصورت $\mathbf{Q} = \mathbf{C}^{\mathsf{TC}}$ های مختلفی وجود دارد [19]. ماتریس و این ماتریسها بصورت $\mathbf{R} = \frac{1}{\max\|x\|}$ و انتخاب کرد. روش دیگر در انتخاب این ماتریسها بصورت $\mathbf{R} = \frac{1}{\max\|u\|}$ $\mathbf{R} = \mathbf{R}$ است. که در آن $\mathbf{R} = \mathbf{R}$ است. که در آن $\mathbf{R} = \mathbf{R}$ است. که در آن $\mathbf{R} = \mathbf{R}$ است مجاز متغیرهای حالت است. در این مقاله با در نظر گرفتن قیود و شرایط مسأله، حداکثر اندازه ورودی کنترلی و حداکثر خطای تعقیب مجاز متغیرهای حالت به ترتیب برابر ورودی کنترلی و حداکثر خطای تعقیب مجاز متغیرهای حالت به ترتیب برابر ورودی کنترلی و حداکثر خطای تعقیب مجاز متغیرهای حالت به ترتیب برابر ورودی کنترلی و میشوند.

$$Q = 100 \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, R = \{0.01\}$$
 (25)

با استفاده از معادله (24) و داشتن ماتریسهای Q و R، ماتریس بهره کنترل بهینه از معادله (26) محاسبه خواهد شد.

$$\mathbf{K} = \mathbf{R}^{-1} B^{\mathrm{T}} S \tag{26}$$

که در این رابطه ماتریس S از معادله ریکاتی (27) بدست میآید [20]. $A^{T}S + SA - SBR^{-1}B^{T}S + Q = 0$

8- طراحي رؤيت كر حالت

به طور معمول، تمام حالتهای سیستم توسط حسگرها قابل اندازهگیری نیستند. برای بدست آوردن حالتهایی که حسگرها قادر به اندازه گیری آنها نیستند، می توان از رؤیت گر حالت استفاده کرد. برای طراحی رؤیت گر حالت از معادلات (28) استفاده مي كنيم:

$$\begin{bmatrix} \dot{x} \\ \dot{e} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} A - BK & BK \\ \mathbf{0} & A - \mathbf{L}C \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ e \end{bmatrix}$$

$$x = \begin{bmatrix} \psi \\ \dot{\psi} \\ v \end{bmatrix}, e = \begin{bmatrix} e_{\psi} \\ e_{\dot{\psi}} \\ e_{y} \end{bmatrix}$$
(28)

که در آن e خطای سیستم، f L ماتریس مربوط به طراحی رؤیت گر سیستم و ماتریس K در این معادله همان ماتریس بهره کنترلی است، که می تواند بهره کنترلی بهینه باشد. در اینجا نیز برای طراحی رؤیت گر مورد نظر از بهره کنترلی بهینه استفاده می کنیم. نمودار ساختاری ترکیب کنترل گر بهینه و رؤیت گر در شکل 2 نشان داده شده است.

9-بررسي نتايج (حل عددي ماتريسها و رسم نمودارها)

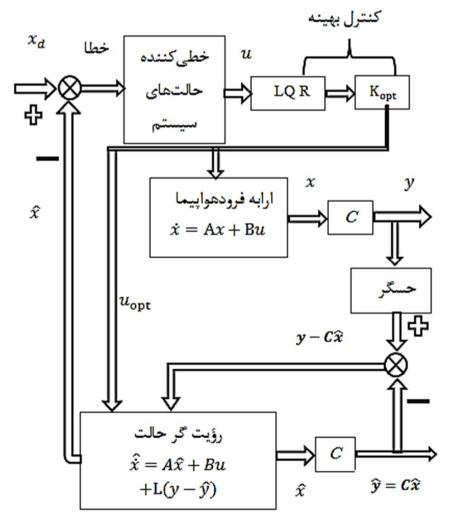
9-1- شبيه سازي نتايج

با استفاده از مقادیر جدول 1 ماتریسهای B ، A و ماتریس کنترلپذیری به صورت معادلات (29) و (30) مىباشند و چنانچه مشخص شده مرتبه ماتریس کامل بوده و این سیستم کنترلپذیر است.

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ -100000 & -13.5 & -159223 \\ 72 & 4 & -236 \end{bmatrix}$$

$$B = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ -100000 & -13.5 & -159223 \\ 4 & -236 \end{bmatrix}$$

$$B = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \tag{29}$$



شکل 2 نمای ترسیمی ترکیب کنترل گر بهینه و رؤیت گر

جدول 1 مشخصات ارابه فرود [9]

واحد	مقادیر	متغیرها
m/s	70	 سرعت
m	0/1	سرت طول بازوی چرخ
kNm/rad	-100	رن . ررت پرت ضریب ارتجاعی فنر پیچشی
Nm/rad/s	-10	ضریب میرائی پیچشی
kN	9	نیروی عمودی
m	0/1	نصف طول تماس تایر
m	0/3	طول آرامش تاير
kgm²	1	ممان اینرسی
1/rad	20	ضریب نیروی جانبی
m/rad	-2	ضريب گشتاور همسوگر
Nm²/rad	-270	ثابت گشتاور میرائی دندانههای چرخ
deg	10	حدود زاویه لغزش برای گشتاور همسوگر
deg	5	حدود زاویه لغزش برای نیروی جانبی
m	0/36	شعاع چرخ
deg	10	زاویه عمودی ارابه

$$CO = \begin{bmatrix} \mathbf{0} & \mathbf{0} & -13.79 \\ \mathbf{1} & -13.79 & -110060.4 \\ \mathbf{0} & \mathbf{0.064} & -53.026 \end{bmatrix}$$
 rank(CO) = 3 (30)

از معادله (21) و ماتریسهای A و C، ماتریس رؤیت پذیری به فرم (32) می-شود. که مرتبه آن کامل بوده و بنابراین، سیستم رؤیتپذیر نیز است.

$$A = \begin{bmatrix} \mathbf{0} & \mathbf{1} & \mathbf{0} \\ -\mathbf{100000} & -\mathbf{13.5} & -\mathbf{159223} \\ \mathbf{72} & \mathbf{4} & -\mathbf{236} \end{bmatrix}$$

$$C = \begin{bmatrix} \mathbf{1} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{1} & \mathbf{0} \\ -\mathbf{100000} & -\mathbf{13.79} & -\mathbf{159223.8} \end{bmatrix}$$

$$\operatorname{rank}(OB) = 3$$
(31)

همان طور که رؤیت می شود سیستم هم کنترل پذیر و هم رویت پذیر است. بنابراین با این که سیستم دارای قطب ناپایدار است (چنانچه در بخش 9-3 نیز خواهیم دید)، می توان آن را کنترل کرد.

برای طراحی کنترل گر بهینه از توابع هزینه بیان شده در معادلات (25) و معادله (27) استفاده کرده و ماتریس ریکاتی به صورت (33) بدست میآید .

$$S = 10^6 \begin{bmatrix} 7.5344 & 0.0040 & 5.8530 \\ 0.0040 & 0.0001 & -0.0134 \\ 5.8530 & -0.0134 & 8.7543 \end{bmatrix}$$
(33)

با استفاده از ماتریس ریکاتی بدست آمده و جایگذاری در معادله (26)، ماتریس بهره بهینه به صورت (34) خواهد شد.

$$K_{\text{opt}} = [3957 \quad 67 \quad -13392]$$
 (34)

برای طراحی رؤیت گر حالت، قطبهای سیستم باید به گونهای انتخاب و تنظیم شوند که پاسخهای سیستم زمان نشست 1 و فراجهش 2 مناسبی داشته باشد و باعث پایداری سیستم شوند. بر همین اساس اندازه قطبهای مربوط به طراحی رؤیت گر باید بزرگتر از قطبهای کنترلر باشند؛ بنابراین قطبهای مربوط به طراحی رؤیت گر به صورت $p_1 = -60$, $p_2 = -500$ روط به طراحی رؤیت گر به صورت ، شدهاند تا ترم مختلط نداشته باشد و به شکل نمایی اصلاح شود. بنابراین ماتریس L از فرمول آکرمن به صورت ماتریس رابطه (35) بدست میآید.

 $L = 10^{4}[0.0612 - 6.69297 \ 0.01127]^{T}$ (35)

¹⁻ Settling time

²⁻ Overshoot

2-9-كنترل ديجيتال

برای کنترل دیجیتال سیستم و تبدیل سیستم زمان پیوسته به زمان گسسته از مدار نگهدار مرتبه صفر استفاده شده است. بدین صورت که معادلات خطیسازی شده را، با در نظر گرفتن گشتاور M_5 به عنوان ورودی به سیستم و زاویه چرخش به عنوان خروجی آن، با در نظر گرفتن بهره کنترلی نشان داده شده در رابطه (34)، به فضای لاپلاس برده و تابع تبدیل سیستم را به صورت رابطه (36) بدست می آوریم.

G(s)
$$= \frac{s + 233.3}{s^3 + 292.1 s^2 + 2.506 \cdot 10^5 s + 6.745 \cdot 10^7}$$
 (36)

حال از مدار نگهدار مرتبه صفر که در رابطه (37) داده شده است، استفاده کرده و تابع تبدیل زمان گسسته آن را در رابطه (38) آورده ایم.

$$\mathbf{G(z)} = (\mathbf{1} - \mathbf{z}^{-1})\mathbf{Z}\left\{\frac{\mathbf{G(s)}}{\mathbf{s}}\right\} \tag{37}$$

$$G(z) = \frac{5.307 \cdot 10^{-6} z^2 - 2.895 \cdot 10^{-6} z - 1.967 \cdot 10^{-6}}{z^3 + 0.4391 z^2 + 0.6741 z - 0.3108}$$
(38)

برای بدست آوردن ماتریسهای فضای حالت گسسته نیز از روابط (39) و برای بدست آوردن ماتریسهای فضای حالت پیوسته و (40) استفاده کردهایم. که در آن A و A ماتریسهای فضای حالت گسسته هستند.

$$A_{d} = \mathbf{e}^{A\tau}$$

$$A_{d} = T\mathbf{e}^{A\tau} T^{-1}$$

$$A = T^{-1}AT$$

$$\mathbf{e}^{A\tau} = \begin{bmatrix} \mathbf{e}^{\lambda_{1}\tau} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{e}^{\lambda_{2}\tau} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{e}^{\lambda_{3}\tau} \end{bmatrix}$$

$$B_{d} = \int_{0}^{\tau} \mathbf{e}^{At} B dt$$

$$(40)$$

در رابطه (39) λ_1 و λ_2 و λ_3 مقادیر ویژه ماتریس λ_3 هستند و λ_4 ماتریسهای بردارهای ویژه ماتریس λ_4 میباشد. مقادیر محاسبه شده λ_4 و λ_5 ماتریسهای فضای حالت گسسته نیز در رابطه (41) نشان داده شده است.

$$A_d = \begin{bmatrix} 0.1844 & 0.001629 & -2.432 \\ -328.6 & -0.4329 & -482.1 \\ -0.01304 & 0.0004208 & -0.1906 \end{bmatrix}$$

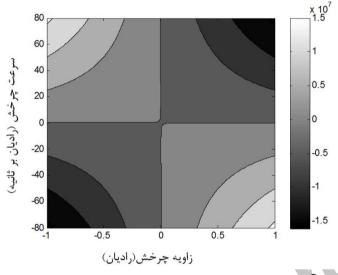
$$B_d = \begin{bmatrix} 5.307 \cdot 10^{-6} \\ 0.001629 \\ 1.262 \cdot 10^{-6} \end{bmatrix}$$
(41)

در کنترل دیجیتال بازه نمونه برداری سیگنالها باید از نصف کوچکترین پریود مربوط به بزرگترین فرکانس کوچکتر باشند. در واقع فرکانس نمونه برداری باید بیشتر از دو برابر بزرگترین فرکانس باشد تا دچار پدیده تداخل نشویم. نکته دیگر آنکه هرچه نرخ نمونهبرداری بیشتر باشد پاسخ دیجیتال سیستم به پاسخ پیوسته آن نزدیکتر میشود [21]. لازم به ذکر است که این ماتریسها به ازای گام زمانی $\tau = 0/004$ ثانیه بدست آمدهاند.

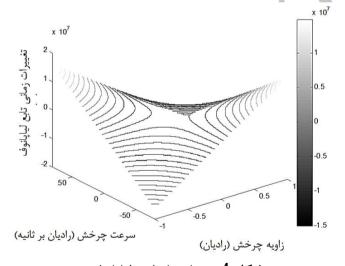
9-3- مقايسه و رسم نتايج

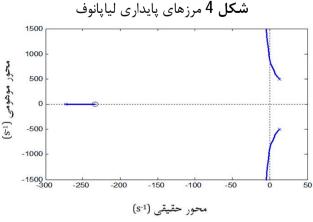
برای طراحی کنترل برخط² ارتعاشات شیمی ارابه فرود، شبیهسازی نتایج بدست آمده برای این ارتعاشات لازم است. به طور کلی براساس توابع پایداری، مناطقی پایدار و مناطقی ناپایدارند، که این مناطق در نمودارها و شکلها آورده میشوند. در این مقاله شرط پایداری براساس تابع لیاپانوف و نتیجتاً حوزه های پایداری براساس متغیرهای حالت استخراج گشته است. نیازی به اثبات پایداری سیستم حلقه بسته نیست چون سیستمی که براساس روش

برای بررسی پایداری با معادلات خطی نیز، از معادله شخصه ماتریس ضرایب معادله خطیسازی شده (14) استفاده کردهایم. پایداری سیستم را به روش روت- لوکاس 8 از نحوه ی قرار گرفتن قطبهای سیستم بررسی می- کنیم، و چنانچه از شکل 5 و محل قرارگیری قطبها رؤیت میشود، ریشه حقیقی آن منفی بوده و مشکلی برای پایداری ایجاد نمی کند، اما بخش حقیقی دو قطب مختلط آن در سرعت 70 m/s مثبت بوده، بنابراین در این سرعت مشخص سیستم ناپایدار می شود.



شکل 3 مرزهای پایداری لیاپانوف براساس زاویه چرخش و نرخ زمانی آن





شکل5 بررسی پایداری سیستم و محل قرارگیری قطبها

کنترل بهینه تنظیم کننده خطی درجهدوم کار می کند پایدار است [19]. در واقع دلیل اصلی بررسی پایداری سیستم حلقه باز، اثبات این موضوع است که سیستم در تمام شرایط پایدار نبوده و لازم است که از کنترل گر فعال استفاده شود. در اینجا با استفاده از مقادیر پارامترهای داده شده در جدول 1، مرزهای پایداری سیستم را در دو حالت برای بررسی پایداری با توجه به معادلات غیرخطی از تابع لیاپانوف و معادله (18) استفاده کردهایم که مرزهای پایداری در دو و سه بعد، برحسب زاویه چرخش و سرعت چرخش در شکل های 1 و 1 نشان داده شده است، که نواحی تیرهرنگ محدوده پایداری را نشان میدهد، و چنانچه در شکل 1 نشان داده شده است در این نواحی، مشتق زمانی تابع لیاپانوف منفی میباشد.

¹⁻ Aliasing

²⁻ online

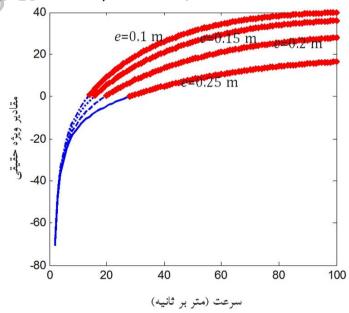
مقادیر پارامترهای طراحی را که در شبیهسازی نتایج از آنها استفاده کردهایم، همان مقادیر ارائه شده در جدول 1 میباشد. برای پیدا کردن مرزهای پایداری از بخش حقیقی دو ریشه مختلط استفاده میکنیم. شکل 6 مرزهای پایداری را برای طولهای مختلف بازوی اتصال ارابه فرود (e=0/25, o/2) نشان میدهد و قسمتهای ناپایدار با رنگ قرمز مشخص شده اند. چنانچه مشاهده میشود در بهترین حالت مرز پایداری برای بازوی اتصال با طول (e=0/25 m) ، کمتر از o/20 میباشد. که اهمیت کنترل این ارتعاشات در سرعتهای بالا را گوشزد می کند.

در شکل 7 پایداری ارتعاشات شیمی ارابه را در حالت کنترل حلقه باز و با استفاده از معادلات غیرخطی، با کنترل حلقه بسته سیستم که در کنترل آن از بهره کنترلی رابطه (42) استفاده شده است، مورد مقایسه قرار دادهایم و مشاهده می کنیم که در پاسخ حلقه باز سیستم ناپایداری را نشان می دهد، در حالی که زمانی که سیستم توسط کنترل حلقه بسته کنترل می شود، سیستم به سمت پایداری پیش می رود.

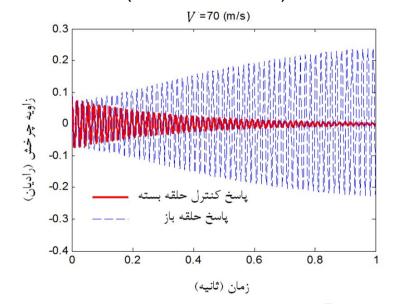
$$K = [-1248 \quad 45 \quad 12351] \tag{42}$$

شکل 8 تأثیر استفاده از رویت گر حالت را در کاهش ارتعاشات شیمی نشان می دهد که با استفاده از ماتریس رویت گر حالت طراحی شده در رابطه (35) و ماتریس کنترل گر بهینه طراحی شده رابطه (34) با در نظر گرفتن شرایط اولیه به صورت رابطه (43) بدست آمده است. مشاهده می شود که میزان این ارتعاشات در کمتر از 0/2 ثانیه به سمت صفر میل می کند و این عملکرد خوب رؤیت گر طراحی شده و ادغام آن با کنترل گر بهینه را نشان می دهد.

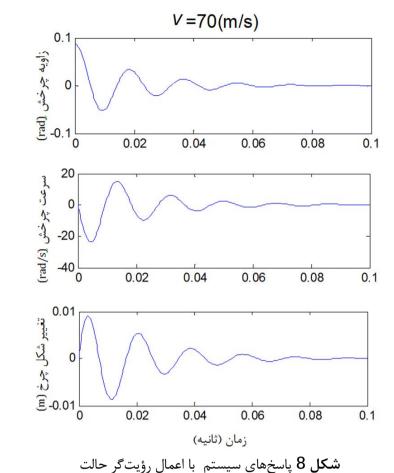
$$\psi(0) = 0.1, \dot{\psi}(0) = 0, y(0) = 0, e_{\psi}(0) = 0.1, e_{\dot{\psi}}(0) = 0, e_{y} = 0$$
(43)

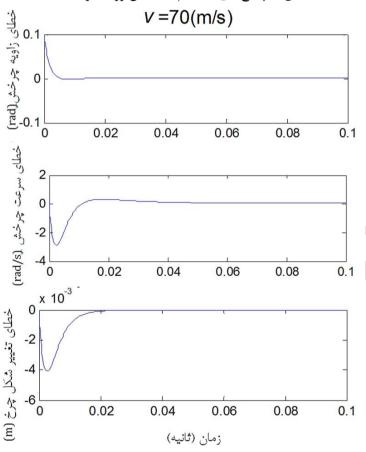


شكل 6 بررسى مرزهاى پايدارى به ازاى طولهاى مختلف بازوى اتصال ارابه فرود (e=0/25.0/2.0/1m)



شکل 7 مقایسه پاسخ حلقه باز سیستم و کنترل حلقه بسته آن



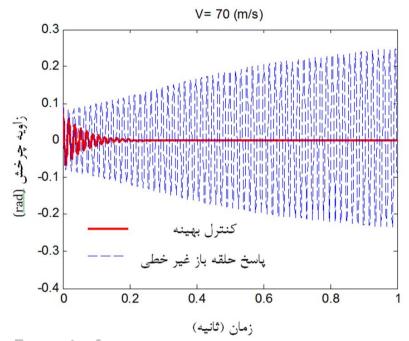


شكل 9 خطاى حالتهاى سيستم با اعمال رؤيت گر حالت

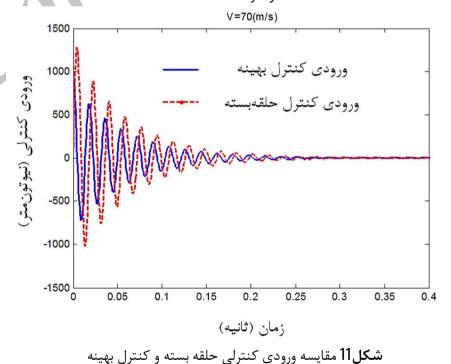
شکل 9 نیز مربوط به خطای حالتهای سیستم است که با توجه به این شکل کاهش خطا را مشاهده می کنیم. بنابراین با طراحی چنین رؤیت گری انتظار میرود سایر حالتهای سیستم نیز در صورت نیاز به خوبی و با خطای اندک و کاهشی، تخمین زده شوند. در این حالت زمان نشست خطای رؤیت گر حدود 0/02 ثانیه بوده که نسبت به زمان نشست حالتهای سیستم 10 برابر بهتر است.

در شکل 10 پایداری ارتعاشات شیمی ارابه را در حالت کنترل حلقه باز و با استفاده از معادلات غیرخطی، با کنترل حلقه بسته سیستم که در کنترل آن از کنترل بهینه استفاده شده است، در سرعت 70m/s مورد مقایسه قرار داده ایم و مشاهده می کنیم که در پاسخ حلقه باز، دامنه ارتعاشات افزایشی بوده و سیستم ناپایدار است، اما زمانی که سیستم توسط کنترل حلقه بسته بهینه کنترل می شود، در کمتر از 0/2 ثانیه ارتعاشات سیستم میرا می شود و عملکرد خوب کنترل بهینه در مقایسه با کنترل حلقه باز نشان می دهد.

در شکلهای 11 و 12 ابتدا ورودی کنترلی در کنترل حلقه بسته و کنترل بهینه نشان داده شده است که ملاحظه می گردد ورودی کنترل بهینه در مقایسه کمتر است. چنان چه در شکل 12 مشاهده می شود کنترل بهینه در مقایسه با کنترل حلقه بسته، به ازای ورودی کنترلی کمتری، پاسخ بهتری می دهد. شکل 13 مقایسهای بین جای گیری قطبها را در حالت کنترل حلقه باز و کنترل بهینه نشان می دهد. در ابتدا دو قطب سیستم ناپایدار بوده و با اعمال کنترل حلقه بسته بهینه تمام قطبهای سیستم در حالت پایدار و سمت چپ محور موهومی قرار می گیرند.



شكل 10 مقايسه عملكرد سيستم كنترلى بهينه با پاسخ حلقه باز سيستم غيرخطى در سرعت 70m/s



0.08 0.06 0.06 کنترل حلقهبسته غیر بهینه 0.02 0.02 0.02 0.04 0.02 0.04 0.02

شکل 12 مقایسه عملکرد سیستم کنترلی بهینه با پاسخ حلقهبسته سیستم خطی-سازی شده

زمان (ثانیه)

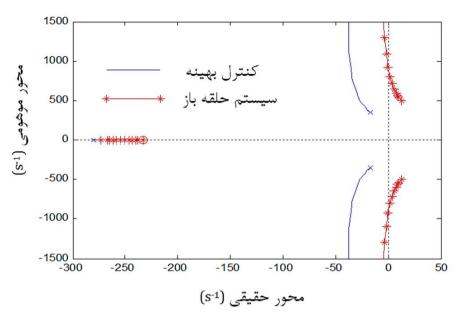
0.4

0.6

0.8

0.2

-0.08

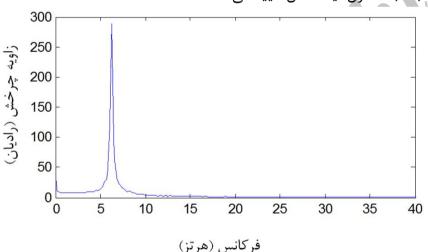


شکل 13 نحوه قرارگرفتن قطبهای سیستم خطی سازی شده و اثر سیستم کنترلی بهینه بر پایداری آن

شکلهای 14 و 15 طیف فرکانسی ارتعاشات شیمی را در حالت پاسخ غیر-خطی و کنترل بهینه، نشان میدهد و چنانچه مشاهده میشود در هر دو نمودار حداکثر مقدار در محدوده فرکانس 5 تا 7 هرتز میباشد، با این تفاوت که این مقدار حداکثری در پاسخ حلقه باز غیرخطی بسیار بیش تر از پاسخ کنترل بهینه میباشد.

در شکلهای 16 و 17 نیز پاسخ سیستم کنترلی پیوسته و گسسته، نسبت به ورودی ضربه نشان داده شده است. گام زمانی نمونهبرداری در کنترل دیجیتال 0/01 و 0/004 ثانیه در نظر گرفته شده است که مشاهده می گردد پاسخهای سیستم گسسته و پیوسته با افزایش نرخ نمونهبرداری به هم نزدیک تر می شوند.

کنترل نیمه فعال این ارتعاشات با کنترل بهینه در [22] مقایسه شده است که در شکل 18 مشاهده می گردد. شکل 18 عملکرد بهتر کنترل بهینه را نسبت به کنترل نیمه فعال تأیید می کند.

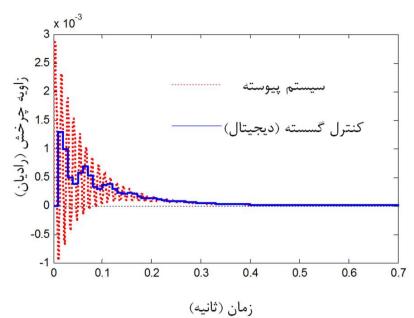


شکل 15 نمودار طیف فرکانسی سیستم کنترل شده با کنترل گر بهینه

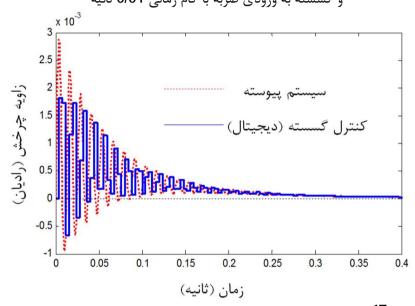
سیستم پرداخته شد؛ پس از آن برای بهینه کردن کنترل از روش کنترلی بهینه تنظیم کننده خطی درجه دوم استفاده شد. برای تخمین حالتهایی از سیستم که ممکن است حسگرها نتوانند اندازه گیری کنند، رؤیت گر حالت طراحی شد. کنترل گر و رؤیت گر بر روی سیستم واقعی (غیرخطی) اعمال شد. برای نشان دادن برتری کنترل بهینه، پاسخ و همچنین ورودیهای کنترل بهینه و کنترل حلقه بسته با هم مقایسه، و در شبیهسازی نتایج نشان داده شد که کنترل بهینه با وجود نسبت کمتر ورودی، پاسخی بهتر و سریعتر از کنترل گر حلقه بسته دارد. در نهایت نیز برای بررسی کنترل دیجیتال، پاسخ سیستم را در حالت گسسته و پیوسته نسبت به ورودی ضربه با گامهای زمانی 10/0 و 20/004 ثانیه مورد مقایسه قرار داده، و مشاهده شد که با افزایش نرخ نمونه گیری، پاسخ سیستم پیوسته نزدیک خواهد شد.

11- منابع

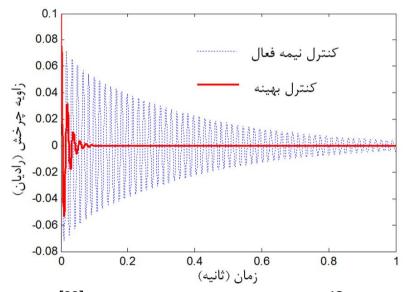
- [1] I. J. M. Besselink, Shimmy of aircraft main landing gears, *TU Delft, Delft University of Technology*, 2000.
- [2] H. Haddadpour, S. Bornassi, The Shimmy Vibration Analysis of Aircraft Landing Gear, *Journal of Aeronautical Engineering(Issue 2)*, 2012. (In Persian)
- [3] W. Krabacher, A review of aircraft landing gear dynamics, in 81st Meeting of the AGARD Structures and Materials Panel, 1995.
- [4] N. K. Sura, S. Suryanarayan, Lateral stability of aircraft nose-wheel landing gear with closed-loop shimmy damper, *Journal of Aircraft*, Vol. 46, No. 2, pp. 505-509, 2009.
- [5] D. Takacs, G. Orosz, G. Stepan, Delay effects in shimmy dynamics of wheels with stretched string-like tyres, *European Journal of Mechanics-A/Solids*, Vol. 28, No. 3, pp. 516-525, 2009.
- [6] H.b. GU, Y.I. Ding, Z. Yao, J.h. Zhang, M. Xiong, L.g. Gong, Simulation of aircraft wheel shimmy, *ACTA Aeronaotica ET Astronautica Sinca-Series A And B*, Vol. 22, pp. 362-365, 2001.
- [7] B. Spencer Jr, S. Nagarajaiah, State of the art of structural control, *Journal of structural engineering*, Vol. 129, No. 7, pp. 845-856, 2003.
- [8] J. Pritchard, An overview of landing gear dynamics, NASA Langley RC, 1999.
- [9] G. Somieski, Shimmy analysis of a simple aircraft nose landing gear model using different mathematical methods, *Aerospace Science* and *Technology*, Vol. 1, No. 8, pp. 545-555, 1997.
- [10] B. Von Schlippe ,R. Dietrich, Shimmying of a pneumatic wheel, Lilienthal-Gesell schaft fur Luftfahrtforschung, Bericht, Vol. 140, pp. 125-160, 1941.
- [11] P. Thota, B. Krauskopf, M. Lowenberg, Interaction of torsion and lateral bending in aircraft nose landing gear shimmy, *Nonlinear Dynamics*, Vol. 57, No. 3, pp. 455-467, 2009.
- [12] E. Atabay, I. Ozkol, Stability analysis of a landing gear mechanism with torsional degree of freedom, *Global Journal of Researches in Engineering, Aerospace engineering*, Volume 12 Issue 1 Version 1.0, 2012.
- [13] S. Ambalaparambil, Aircraft landing gear simulation and control, *Master of Science in Mechanical Engineering*, 2003.
- [14] W. Kruger, I. Besselink, D. Cowling, D. Doan, W. Kortum, W. Krabacher, Aircraft landing gear dynamics: simulation and control, *Vehicle System Dynamics*, Vol. 28, No. 2-3, pp. 119-158, 1997.
- [15] L. G. Horta, R. H. Daugherty, V. J. Martinson, Modeling and validation of a Navy A6-Intruder actively controlled landing gear system, *Citeseer*, 1999.
- [16] L. Palladino, G. Duc ,R. Pothin, LPV control for μ-split braking assistance of a road vehicle, in Decision and Control, European Control Conference. CDC-ECC'05. IEEE, pp. 2664-2669, 2005.
- [17] P. Thota, B. Krauskopf, M. Lowenberg, Shimmy in a nonlinear model of an aircraft nose landing gear with non-zero rake angle, *6th EUROMECH Nonlinear Dynamics Conference ,ENOC ,*2008 .
- [18] D. Chen, G. Hong-bin, and W. Hao, Application of magneto-rheological (MR) damper in landing gear shimmy, *Systems and Control in Aeronautics and Astronautics (ISSCAA)*, 2010.
- [19] B. D. Anderson, J. B. Moore, Optimal control: linear quadratic methods: *Courier Corporation*, 2007.
- [20] K. Ogata, *Modern control engineering*, Fifth Edition, pp. 793-806, 2010.
- [21] G. F. Franklin, J. D. Powell, M. L. Workman, Digital control of dynamic systems: Addison-wesley Menlo Park, 1998.
- [22] H. Tourajizadeh, S. Zare, A. Farshbaf, S.A.A. Hosseini, Optimal Control of Shimmy vibration in Aircraft Nose Landing Gear, *Conference of Iranian Aerospace Society*, 2015. (In Persian).



شکل 16 مقایسه عکس العمل سیستم حلقهبستهی پیوسته و گسسته به ورودی ضربه با گام زمانی 0/01 ثانیه



شکل 17 مقایسه عکس العمل سیستم حلقه بستهی پیوسته و گسسته به ورودی ضربه با گام زمانی 0/004 ثانیه



شكل 18 مقايسه عملكرد كنترل بهينه فعال و نيمه فعال [22]

10- نتيجه گيري

در این پژوهش، در ابتدا با استفاده از معادلات غیرخطی ارتعاشات شیمی ارابه فرود دماغه هواپیما، پایداری ارتعاشات شیمی با استفاده از تابع لیاپانوف بررسی شد. پس از خطیسازی معادلات غیرخطی این ارتعاشات، بار دیگر پایداری را برای طولهای مختلف بازوی اتصال ارابه بررسی کرده و مشاهده شد که در بهترین حالت، یعنی طول ارابه فرود 0/25 متر، این ارتعاشات تنها در سرعتهای کمتر از 30 متر بر ثانیه پایدار هستند و اهمیت کنترل ارتعاشات برای سرعتهای بالا مشخص شد. بنابراین ابتدا با بررسی کنترل پذیری و رؤیتپذیری سیستم، مشخص شد که سیستم هم کنترلپذیر و هم رؤیتپذیر است، بدین ترتیب، به طراحی کنترلگر و رؤیتگر برای کنترل